

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/710/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614218518
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614218518.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, v právnej veci žalobcu BL Telecom collection s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, zast. Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, proti žalovanému Z. T., V.. XX.X.XXXX, T. L. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, zast. Mgr. Petrom Masarovičom - advokátom, Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 497,78 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C/308/2014-73 z 10.9.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že združenie nemá nárok na náhradu trov konania.
Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva a združenie nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 78,88 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 27,46 eur od 18.12. 2011 do zaplatenia, zo sumy 27,46 eur od 18.1.2012 do zaplatenia a zo sumy 23,96 eur od 18.3.2012 do zaplatenia, všetko 20,- eur mesačných splátkach počnúc od októbra 2015 do zaplatenia, vždy do posledného dňa toho - ktorého mesiaca s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky stáva sa zročné celé plnenie, konanie, čo do sumy 418,90 eur zastavil, žalobu, čo do úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 418,90 eur od 18.4.2012 do zaplatenia zamietol, žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu vo výške 56,81 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a, že žalobcovi sa vracia súdny poplatok v sume 6,30 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. CVFT OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia Slovenskej pošty, a.s. CVFT OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice.

2.Žalobca napadol odvolaním rozsudok v rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

3.Súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, čoho sa žalobca žalobou podanou uňho 3.11.2014 domáhal a ako žalobu odôvodnil, že na základe zisteného skutkového stavu mal v konaní preukázané, že žaloba žalobcu je čiastočne opodstatnená, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný riadne a včas neplatil cenu poskytnutých služieb a vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 78,88 eur, že nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania a žalobca má teda nárok aj na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia a v prevyšujúcej časti, čo do úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 418,90 Eur od 18.4.2012 do zaplatenia, žalobu zamietol. Ďalej konštatoval, že žalobca zbral čo do sumy 418,90 eur svoju žalobu späť a žiadal konanie zastaviť, preto s poukazom na § 96 O.s.p. konanie čo do sumy 418,90 eur zastavil. K trovám konania uviedol, že o nich rozhodol podľa § 142 ods.2, § 146 ods. 2 O.s.p. (ich znenie citoval), že žalobca využíjúc svoje procesné právo vzal svoju žalobu čiastočne späť, pričom žalovaný svojím správaním nedal na toto

späťvzatie žaloby žiadny podnet, že zodpovednosť za zavinenie v prípade zastavenia konania je na tom účastníkovi, ktorý realizoval procesný úkon majúci za následok zastavenie konania. Vzhľadom na vyššie uvedené je zodpovednosť za zastavenie konania nepochybne na strane žalobcu, ktorý ako "pán sporu" realizoval svoje procesné právo, a preto v zmysle § 146 ods.2 prvá veta O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanému. Z hľadiska výsledku konania možno rozhodnutie súdu o zastavení konania v časti o zaplatenie 418,90 eur s príslušenstvom považovať pri rozhodovaní o trovách konania za úspech žalovaného. Úspech žalobcu v tomto konaní reprezentovaný priznanou sumou 78,88 eur predstavuje 15,85 % z celkovej sumy žalovanej istiny vo výške 497,78 eur. Naopak, žalobca bol neúspešný v rozsahu 84,15 %, pričom jeho neúspech je vyjadrený zamietavým a zastavujúcim výrokom rozsudku a je reprezentovaný sumou 418,90 eur. Žalobca mal úspech len čiastočný a pomer úspechu a neúspechu žalobcu, resp. žalovaného je 68,30% v prospech žalovaného. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, preto poukazujúc na § 151 ods.1 O.s.p. o trovách konania žalovaného nerozhodoval. Pokiaľ sa týka uplatnenej náhrady trov konania vedľajším účastníkom, skúmal účelnosť vynaložených trov. Úkon prevzatia a prípravy zastúpenia považuje súd za účelne vynaložené trovy, keďže vedľajší účastník vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovaného ako spotrebiteľa. Náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi aj za úkon - vyjadrenie vo veci zo 24.6.2015, ktorý taktiež možno považovať za účelný, urobený v záujme žalovaného, keďže žalobca po písomnej argumentácii vedľajšieho účastníka zobral svoju žalobu čiastočne späť. Vedľajší účastník tak má právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony. Hodnota úkonu bola určená podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 33,20 eur. Trovy tiež pozostávajú z režijného paušálu za rok 2015 v sume 8,39 eur za jeden úkon t.j. spolu 83,18 eur z čoho 68,30% činí 56,81 eur.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie v zmysle § 201 v spojení s § 204 ods.1 O. s. p. v zákonnej 15- dňovej lehote v rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Odvolanie zdôvodnil nasledovne: I. podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. (jeho znenie citoval), keďže podľa jeho názoru konajúci súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odôvodnil poukazom § 142 O. s. p. a uviedol, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Poukázal na Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 25.4.2012, sp. zn. 17CO/91/2012, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 19.6.2013, sp. zn. 5Co/375/13, Uznesenie Krajského súdu Bratislava z 25.6.2013, sp. zn. 9Co/375/2013 (z ich odôvodnenia citoval) III. Vedľajší účastník a jeho odbornosť pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi - citujúc § 93 ods.2 O. s. p. uviedol, že procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) a konštatoval, že ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Z § 93 ods.2 O. s. p., ako aj z § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je však zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 19.6.2013, sp. zn. 5Co/375/13 a uviedol, že on nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). IV. Účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania - Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia a poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/375/13 z 19.6.2013 z ktorého odôvodnenia citoval. V. Prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania - poznamenal, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na uvedenú skutočnosť poukázal Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 13C/54/2012 z 26.6.2012, z ktorého časť citoval. VI. Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania - Citoval znenie § 93 ods.2 O. s. p. a uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1,2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn.

3 Cdo 188/212 z 5.2.2013, z ktorého odôvodnenia citoval. VII. Domnienka podľa § 101 ods.3 O. s. p., ktorého znenie citoval a má za to, že vyššie uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade, ak by súd chcel použiť vyššie uvedené ustanovenie na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p.. Na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, sp. zn.: 3 Cdo 188/212 z 5.2.2013. VIII. Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa -Považoval za potrebné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napríklad Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky vo výške 4 000,- €, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: "Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi", zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod registračným číslom 126/2012-4220-4330. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zastúpenie, v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. IX. Návrh rozhodnutia odvolacieho súdu - Citujúc znenie § 220 O. s. p. navrhol, aby odvolací súd v zmysle vyššie cit. § 220 O. s. p. rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného trovy konania nepriznáva a zaväzuje vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrilo združenie, ktoré o. i. uviedlo: citujúc znenie § 93 ods.1,2,3 O.s.p. uviedlo, že podľa jeho názoru na jeho vstup do konania postačuje preukázať, že vstupujúci vedľajší účastník je právnická osoba a jej predmet činnosti spočíva v ochrane zákonom stanovených práv. Zastáva názor, že v záujme ochrany práv účastníkov, ale aj v záujme určitosti procesných vzťahov, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z. z., zostávajú zachované. Z jeho strany tak, boli splnené všetky zákonné náležitosti v čase jeho vstupu do konania. Citujúc z uznesenia KS Bratislava č.k. 11Co/61/2015 z 27.5.2015 uviedol, že za podstatnú súd posúdil skutočnosť, že v danom čase by mohol byť dôvodom nepripustenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka konania. Opäť citujúc z uznesenia tentokrát KS Nitra č.k. 5Co/640/2015 z 30.6.2015, že ak sa žalovaný k výzve nevyjadril ešte neznamená, že by s takýmto vstupom nesúhlasil, práve naopak, s poukazom na § 101 ods.3 O.s.p. uvedená nečinnosť žalovaného znamená, že voči takémuto vstupu vedľajšieho účastníka na jeho strane nemá žiadne pripomienky. Ďalej poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č.1) zo 6.12.2007. Čo sa týka trov spojených s vyhotovením kópií podaní pre vedľajšieho účastníka uviedol, že ako združenie pôsobiace na ochranu spotrebiteľov sme v zmysle § 4 ods.2 z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je oslobodený od všetkých súdnych poplatkov nakoľko sa v danom prípade jedná o osobné oslobodenie od poplatkov na rozdiel od § 4 ods.1 z.č. 71/1992 Zb. Vo vzťahu k bodu VIII odvolania - Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa - uviedol, že jemu nebola Ministerstvom hospodárstva SR poskytnutá žiadna dotácia na jeho činnosť. Vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov). V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C- 279/09, združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. Ako príklad rozhodovania odvolacích súdov aktuálne poukázal na rozhodnutie vo veci samej za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a to uznesenie KS Banská Bystrica z 13.2.2015 č.k. 16Co/1562/2014, KS Trnava 11 Co/735/2014 zo 14.8.2015 a uznesenie č.k. 26Co/266/2015 z 31.7.2015, KS Trnava č.k. 11 Co/735/2014 zo 14.8.2015, KS Trnava 26Co/266/2015 z 31.7.2015, KS v Košiciach v uznesení z 5.6.2014 č.k. 2Co/15/2014, uznesenie KS Prešov č.k. 18Co/242/2014 z 27.11.2014, Uznesenie KS Košice č.k. 5Co/143/2015 z 14.4.2015, Uznesenie KS Košice č.k. 2Co/356/2015 zo 16.7.2015, Uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/139/2014 z 10.2.2015, Uznesenie KS Banská

Bystrica č.k. 17Co/1362/2014 z 28.4.2015, Uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/218/2014 z 19.2.2015. Ďalej uviedol, že v prechodných ustanoveniach O.s.p, v § 355 druhá veta sa uvádza: „Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované.“ Všeobecne platná zásada je, že nie je možné vždy bezvýhradne uplatniť princíp, že nové predpisy sa uplatnia ihneď, a to i na konania začaté pred ich účinnosťou. Bezvýhradné uplatnenie ostatne uvedeného princípu by totiž viedlo k zásahu do už vzniknutých procesných práv účastníkov. Zastáva názor, že v záujme ochrany práv účastníkov, ale aj v záujme určitosti procesných vzťahov, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z. z., zostávajú zachované. Z jeho strany tak, boli splnené všetky zákonné náležitosti v čase jeho vstupu do konania. Čítujúc z uznesenia KS Bratislava č.k. 11Co/61/2015 z 27.5.2015, KS Nitra č.k. 5Co/640/2015 z 30.6.2015 a KS Nitra sp.zn. 8Co/302/2015 z 29.5.2015. Nadväzujúc na uvedené považuje rozsudok súdu v časti napádaného výroku o jeho trovách konania za rozhodnutie, ktoré vychádza zo správneho skutkového a právneho posúdenia veci. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z 10.9.2015 v časti, ktorej sa týka odvolanie žalobcu, t.j. o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného potvrdil a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť VÚ konania na strane žalovaného trovy odvolacieho konania v sume 17,19 € v zmysle jeho písomného vyčíslenia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

6.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.Rozsudok, okrem výroku o trovách konania združenia, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§ 367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

8.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok v jeho odvolaní napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že združenie nemá nárok na náhradu trov konania, lebo neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387) ani zrušenie (§ 389 ods.1), pretože súd nesprávne vec právne posúdil.

9.Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán).

10.V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom (združením), pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa a samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelne bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného sudu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňalo i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť

cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesijná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené.

11.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13.Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14.Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, ale odvolací súd posúdil ako dôvod hodný osobitného zreteľa skutočnosť, že združenie v postavení v akom bolo keď rozhodol súd prvej inštancie už neexistuje, preto nepriznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania a združenie nemalo úspech preto nemá právo na náhradu jeho trov.

15.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.